ஸ்ரீ திரிபுரசுந்தரீஸமேத ஸ்ரீ சந்திரமௌளீசுவராய நம:

ஆர்ய தர்மம்.

ताद‍ृक्षस्य त्रिभुवनगुरोस्तेऽवतारस्य कार्यं
यत्कुर्यान्न यदि स भवान् पालनं मादृशानाम् ।
वेदैः पूरैरकृतकवचोभिश्च संमृग्यमाणं
द्रष्टुं शक्ताः कथमिव जनाः त्वत्प्रसादः कथं स्यात् ॥

𑌤𑌾𑌦𑍃𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑍁𑌵𑌨𑌗𑍁𑌰𑍋𑌸𑍍𑌤𑍇𑌽𑌵𑌤𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂
𑌯𑌤𑍍𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨𑌯𑌦𑌿 𑌸𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌪𑌾𑌲𑌨𑌂 𑌮𑌾𑌦𑍃𑌶𑌾𑌨𑌾𑌂 ।
𑌵𑍇𑌦𑍈𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍈𑌰𑌕𑍃𑌤𑌕𑌵𑌚𑍋𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚𑌸𑌂𑌮𑍃𑌗𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌂
𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌂 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌕𑌥𑌮𑌿𑌵 𑌜𑌨𑌾𑌃 𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌃 𑌕𑌥𑌂𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍॥

பிர்மா முதலான விண்ணவர்களால் போற்றக்கூடிய மகிமை பெற்றவரும் மூவுலகங்களுக்கும் தந்தையாயும் விளங்கும் ஹே பரமேச்வர! எம்போன்ற வேறு வழியில்லாமல் ஸம்ஸாரஸமுத்திரத்தில் விழுந்து கஷ்டப்படும் ஜனங்களைப் பரிபாலிக்கவேண்டி சிறந்த பல திருநாமங்களுடன் அநேக புண்யக்ஷேத்திரங்களில் யாதொரு உம்முடைய அவதாரமானது ஏற்பட்டிருக்கின்றதோ அதற்கு அவசியம் செய்யவேண்டியதான அநாதரக்ஷணம் என்கிற காரியத்தை நீர் செய்யாமலிருந்தீரேயானல் ஸத்யவாக்காயும் மிகவும் பரிசுத்தங்களாயுமுள்ள வேதங்களாலும் சிரமப்பட்டுத் தேடப்பட்டவரான உம்மை ஸாமான்யமான அறிவில்லாத ஜனங்கள் தரிசிப்பதற்கு எப்படி சக்தி பொருந்தியவர்களாவார்கள்? சக்தியற்ற அவர்களுக்கு உம்முடைய அனுக்கிரகம் வேறுவிதம் எப்படி அடையமுடியும்?

ஹே சங்கர உலகில் பலவிதமான நாமரூபங்களுடன் நீர் தோன்றியிருப்பதற்குப் பிரயோஜனம் தீராளான ஸாதுக்களைக் காப்பாற்றவேண்டியே. அவ்விதக் கார்யத்தை நீர் செய்து எம்போன்ற கதியற்ற ஜனங்களை ரக்ஷித்து உமது அவதாரத்திற்குறிய முக்கியமான பயனைப் பெறவேண்டுமென்றும் அவ்விதம் நீர் கருணை செயயாவிட்டால் எங்களால் உமது அனுக்கிரகத்தைப் பெறமுடியாதென்றும் ஒரு பக்தர் பகவானிடம் பிரார்த்திக்கிறார். சுபம்.

உபபத்திராதிபர்.

136

ஆர்யதர்மம்.

பிரபவ-ஸூ பங்குனி-மீ ௧௦உ

சென்னையில் நடந்த வர்ணாச்ரம தர்ம மஹாநாட்டில் கொண்டுவந்த விஷயங்களில் எட்டு வயதிற்குமேல செய்யும் கன்னிகாதானம் சாஸ்திரீயமா என்பதும் ஒன்று.

(106-வது பக்கத்தொடர்ச்சி)

ஸ்திரீகளுக்கு விவாஹத்தையே உபநயநமாகக் கூறியிருக்கிறபடியால் உபநயநத்திற்கு ஏற்பட்ட முக்யகாலமான எட்டாவது வயதே கன்னியாதானத்திற்கும் முக்யகாலமாகும். இக்கருத்தைக்கொண்டுதான்ஸம்வர்த்தமகரிஷி ஸ்திரீகளுக்கு எட்டாவது வயதில் செய்யப்படும் விவாஹம்தான் प्रशस्यते மிகவும் சிறந்ததாகும். அதாவது சாஸ்திரீயமான முக்யகாலத்தில் செய்ததாகும் என்று ஸ்பஷ்டமாகத் தெரிவித்திருக்கின்றார். ஆகையால் எட்டுவயதிற்குமேல் ஸ்திரீகளுக்குச் செய்யப்படும் கன்னிகாதானமானது சாஸ்திரீயமான முக்யகாலத்தில் செய்ததாகாது. முக்யகாலமாக ஆகாவிட்டாலும் அதுவும் சாஸ்திரீயம்தான். பின்னே கௌணகாலமாகும், எட்டுவயதிற்குமேல் செய்யப்படும் கன்னிகாதானம் சாஸ்திரீயமா என்ற கேள்விக்கு சாஸ்திரீயம்தான் ஆனால் முக்யகாலமாகாதென்று இதுவரையில் நிரூபித்தோம் எட்டுவயதிற்குமேல் செய்யப்படும் கன்னியாதானமும் சாஸ்திரீயம்தான் ஆனால் அது கௌணகாலமாகும் அந்த விவாஹத்தை சாஸ்திரீயமாக அங்கீகரிக்கலாமாவென்றால் அவசியம் சாஸ்திரீயமாக அங்கீகரிக்கலாம், அதெங்ஙனமெனில் அடியில் வரும் பிரமாணவசனங்களால் காண்க.

अष्टवर्षा भवेद्गौरी नववर्षा च रोहिणी ।
दशवर्षा भवेत्कन्या अत ऊर्ध्वं रजस्वला ॥ संवर्तः ।

அஷ்டவர்ஷா ப⁴வேத்³கௌ³ரீ நவவர்ஷா ச ரோஹிணீ ।
த³ஶவர்ஷா ப⁴வேத்கந்யா அத ஊர்த்⁴வம் ரஜஸ்வலா ।

137

எட்டுவயதுள்ள ஸ்திரீக்கு கௌரீ என்று பெயர். 9-வயது கொண்டவளுக்கு ரோஹிணி என்று பெயர். 10-வயது கொண்டவளுக்குக் கன்யா என்று பெயர். அதற்குமேலுள்ள வயதிலிருப்பவர்களுக்கு ரஜஸ்வலே என்று பெயர் என்று 8, 9, 10 என்கிற இந்த வயதிலிருக்கும் ஸ்திரீகளுக்கு கௌரீ ரோஹிணி கன்யா என்று பெயர் என்று ஸம்வர்த்தர்கூறுகிறார். இவ்விதமே பராசர ஸ்மிருதியிலும் பெயரிடப் பட்டிருக்கின்றது இப்பெயர் எதற்காக வென்றால் இப்பெயர்வாய்ந்த கன்னிகைகளை தானம் செய்தால் அதினால் எற்படும் பிரயோஜனத்தை யறிவிக்கவேண்டி, யாது பயன் என்றால்

गौरीं ददन्नाकपृष्ठं वैकुंठं रोहिणीं ददत् ।
कन्यां ददद्ब्रह्मलोकं रौरवं तु रजस्वलाम् ॥ मरीचिः ।

கௌரீம் ததந்நாகப்ருஷ்டம் வைகுண்டம் ரோஹிணீம் ததத் ।
கந்யாம் ததத்ப்ரஹ்மலோகம் ரௌரவம் து ரஜஸ்வலாம் ॥

கௌரீயான கன்னிகையைதானம்செய்துகொடுத்தவன் ஸ்வர்க்க லோகத்தையடைகிறான். ரோஹிணியை தானம் செய்தால் வைகுண்டத்தையடைகிறான் கன்னிகையை தானம் செய்தால் பிர்மலோகத்தையடைகிறான், ரஜஸ்வலேயை விவாஹம் செய்து கொடுப்பவன் ரௌரவம் என்கிற கொடிய நரகத்தையடைகிறான் என்று மரீசி சொல்லியிருக்கிறார்.

ருதுவாகாமல் இருக்கும்வரையில் ஸ்திரீகளுக்குச் செய்யப் படும் விவாஹம் சாஸ்திரீயமான கன்னியாதானமேயாகும்.

இக்கருத்தைக் கொண்டுதான் மரீசிவசனம் எற்பட்டிருக்கிறது. மேலும்,

तस्मात् विवाहयेत्कन्यां यावन्नर्तुमती भवेत् ।

தஸ்மாத் விவாஹயேத்கந்யாம் யாவந்நர்துமதீ பவேத்।

ஆகையால் எவ்வளவுக்குள் ருதுவாகவில்லேயோ அதற்குள் கன்னியாப் பருவத்திலேயே ஸ்திரீக்கு விவாஹம் செய்துவிடவேண்டும் என்று ஸம்வர்த்தரும்

अतोऽप्रवृत्ते रजसि कन्यां दद्यात् पिता सकृत् । निर्णयसिन्धौ ।

அதோऽப்ரவ்ருத்தே ரஜஸி கந்யாம் தத்யாத் பிதா ஸக்ருத் ।

ஆகையால் ருதுவாகிறதற்கு முன்பிதா தன் கன்னிகையை விவாஹம் செய்துகொடுக்கவேணுமென்று நிர்ணய ஸிந்துவிலும் प्रदान प्रागृतोः ருதுவிற்கு முந்தி கன்னிகையைக்கொடுக்கவேண்டுமென்று கௌதமரும் மற்றும் பல மஹரிஷிகளும் ருதுவாகிறதற்குமுன் விவாஹம் செய்யவேண்டுமென்றும் அவ்விதம் செய்யப்படும் விவாஹத்தால் எற்படும் பலன்களையும் ஸ்பஷ்டமாகச் சொல்லியிருப்பதால் ஸ்திரீகளுக்கு எட்டாவது வயதிற்குமேல் ருதுவாவதற்குமுன் செய்யப்படும் விவாஹமும் சாஸ்திரீயம்தான் அசாஸ்திரீயமென்று கூறமுடியாது. ருதுவானபிறகு செய்யப்படும் விவாஹமானது அசாஸ்திரீயமென்றும் தோஷமுள்ளதென்றும் அந்த தம்பதிகள் வைதீக கர்மாவிற்கு அருகர்களல்லவென்றும் பலவாறாக சாஸ்திரங்களில் நிந்திக்கப்பட்டிருப்பதால் சிஷ்டர்களால் அங்கீகரிக்கத்தக்கதல்ல. இதைப்பற்றி எம்மால் எழுதப்பட்டவயோநிர்ணயபாவப்பிரகாசிகை என்கிற கிரந்தத்தில் விஸ்தாரமாக நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இது விஷயம் அதிகம் அரிய விரும்புவோர் அதைப்பார்த்துத் தெரிந்துகொள்ளலாம். பிருகிருதத்தில் அதை விரித்தெழுதவேண்டிய அவசியமில்லாதபடியால் விடுத்தனம். சுபம்.

உபபத்திராதிபர்

ஸ்திரீகள் மகாநாடு.

(112-வது பக்கத்தொடர்ச்சி)

மற்றும் இம்மகாநாட்டில் பால்ய விவாஹத்தால் பெண்மணிகள் கல்வித் துறையில் அபிவிருத்தி செய்துகொள்ள முடியாமற் போகிறதென்றும் பிஞ்சில் பழுப்பதுபோல் வாலப்பருவத்திலேயே யுவயுவதிகள் பெற்றோர்களாகி விடுவதால் அவர்களுக்கும் அவர்கள் ஸந்ததிகளுக்கும் கெடுதல் விளைகிறதென்றும் சில சமஸ்தானங்கள் அனுஷ்டித்திருக்கும் வழியைப் பின்பற்றி விவாக வயதை உயர்த்தவேண்டுமென்றும் பேசிவிட்டார்களென்று பத்திராதிபர் கலம் அகமகிழ்ந்து வரைகிறது.

இது விஷயத்தைப் பற்றி நானும் இப்பத்திரிகையில் பல ஆஸ்திகர்களும் விரிவாய் எழுதி விட்டதால் மீண்டும் மீண்டும் விரிக்கிற்பயன் யாதுமில்லையென சுருங்கச்சொல்வதென்றால் இவர்

கள் கூறும் யோசனை கூடிய சீக்கிரம் நம் உலகை அழித்துவிட வும் மதத்தைப் பெயர்கூட இல்லாமல் நாசப்படுத்தவும் தான் கூடு மானதால் இந்தியாவின் பாதிவ்ரத்யச் செல்வமழிந்து

कुलक्षये प्रणश्यन्ति कुलधर्मास्सनातनाः ।

குலக்ஷயே ப்ரணஶ்யந்தி குலதர்மாஸ்ஸநாதநா: ।

என்று விஷாதாத்தியாயத்தில் அர்ஜுனன் கூறியவாறுதான் நடக்குமென்பதை ஆஸ்திகர்யாவரும் உணரவேண்டும். உண்மையான இதையும் கவனிக்கவேண்டும் இக்காலத்திய மேதாவிகள் உலகத்தைச் சீர்திருத்துவதுபோல்நம்மதத்தையும்பல துறைகளில்சீர்குலைத்து சின்னபின்னப்படுத்த முயன்றாலும் அவாவர்கள் வீடுகளிற் புகுந்ததும் பிராசீன வழக்கங்களை ஒருபோதும்விடக்கூடாதென்று அனுஷ்டித்துவரும் நாரீமணிகளின் நிர்ப்பந்தத்தால் மடிவேஷ்டி கட்டிக்கொண்டு ஜாதிக்குறிய அடையாளங்களை நெற்றியில் அணிவதும் தேவனை வழிபடுவதும் நடந்து வருகிறது இனி அம்மணிகளும் நம்மைப்போல் படித்துவிட்டால் சொல்லவேண்டியகுறை ஒன்றுமிராது

கடைசியாகப் பத்திராதிபர் இத்தகைய மஹாநாடுகளின் பயனாக நமது ஸகோதரிகள் நேர்மையான வழியில் அபிவிருத்தியடைவதற்கு அவசியமான வசதிகள் ஏற்படுமென்றும் எதிர்பார்க்கிறோம் என்று முடித்துவிட்டார்

சகோதரிகள் நேர்மையான வழியில் அபிவிருத்தி அடைய இம்மஹா ஸபைகளா வேண்டும்? ஆகவே இம்மாதிரி மஹாஸபை இதுகாறும் ஏற்படாக்காரணத்தால் நம் ஸகோதரிகள் பலவிதத்திலும் கெட்டலைகிறதாயும் அவர்கள் அபிவிருத்தியடையாதவர்களாயும் அவர்கள் நம் புத்தியைச் சற்றும கேளாமற் கெட்டுவருவதாயும் ஏற்படுகிறது அவ்விதக் கெடுதல் யாதென ஆராய்ந்தால் பால்யவிவாகம் செய்யக்கூடாதென்பது அவசியம் பெண்கள் நம்மைப்போற் கற்கவேண்டும் ஸம அந்தஸ்தை அடையவேண்டும், விதவாவிவாஹம் செய்யவேண்டும்; இஷ்டப்படி கண்டகண்டவிடம் தீனியை உண்ணல் வேண்டும்; தீண்டாமையை அகற்ற வேண்டும் என்ற இவை முதலிய கன்மங்களே இனி நம் இந்தியா முன்னேற்றத்திற்கு இன்றியமையாக் காரணங்கள் என்பதை நம் மேதாவிகள் அனுஷ்டிக்கக் குட்டிக்காணம் போட்டும் ஸ்திரீகள்

வீட்டிற்குள்ளிருந்துகொண்டு தடங்கல் செய்கிறதால் இவர்களது ஆட்டம் பலிக்கவில்லை இதற்காக இவர்கள் என்னென்னவோ மந்திரம் போட்டார்கள் அதொன்றிற்கும் ஆடவில்லை பிறகு கடைசியாய் சிறுபெண்களைப் பள்ளியிலேற்றிப் படிப்பிப்பதுடன் மெள்ளமெள்ளப் பிரபுக்கள் தங்கள் ஸ்திரீகளுடன் உல்லாஸமாய் வண்டிகளில் வெளியுலாவச்சென்று அத்தகையோர்களைக் கூட்டம் கூடச்சொல்லி அவர்களுக்கு ஏதாவதொரு விஷயத்தையெழுதிக்கொடுத்துப் பலநாள் மனப்பாடம் செய்யச்சொல்லி பிறகு அதை அவர்கள் சபையில் திவ்யக்குரலுடன் வாசிக்கச் சொல்லி அதைப் பத்திராதிபர்கள் வாஸவதத்தை அம்மாள் அழகிய வியாஸம் படித்தார்கள் காதம்பரி அம்மாள் இவ்விதம் படித்தார்கள் சகோதரி திரிபுர சுந்தரம்மாள் அவ்விதம் படித்தார்கள் என்றும் பலவாறு புகழ்ந்து பத்திரிகையிற் பிரசுரம்செய்துவிடுகிறார்கள் இதைக்கண்டு பேதையான ஸ்திரீபுருஷர்கள் அவர்கள் எழுதியதாய் பூரணநம்பிக்கையுடன் மனதின் பலவிதத் திரிபுகளால் என்னென்னவோ எண்ணிவிடுகிறார்கள் ஆகவே இவ்வழியால் அவர்கள் நேர்வழியில் அபிவிருத்தியடைவார்களென்று பத்திராதிபர் கொம்புசீவிவிடுவது சரியே.

இனி இவர்கள் நினைக்கும் முன்னேற்றம் நிலைபெற்றோங்குமாவென்பதை கவனிப்பாம் இந்தியாவில் இப்போது எத்தனையோகோடிக்கணக்கான இந்துக்களிருக்கின்றனர்இதில்இக்காலத்தியநாகரீகத்தொழிற்படிப்பை அண்டாத கோடிகள்தான் அதிகம் நாகரீகம் படித்த சில லக்ஷங்களில் பிராசீன அனுஷ்டானமுறைகளையும் வேதசாஸ்திரங்களையும் உதறித்தள்ளி உலகத்தை முன்னேற்றவேண்டுமென்று துள்ளித்திரியும் மனிதர்கள் கணக்கிட்டால் ஒரு ஆயிரத்திற்கு எட்டுமோவென்பது சந்தேகம் இத்தகைய இவர்கள் ஏராளச்செலவு செய்து மற்றமனிதர்களைத் தன் நாகரீகத்திலிழுக்க முயல்கின்றனர்.

அதனால் சிலர் அவர் மதத்தைத்தழுவ ஆரம்பித்தபோதிலும் அவர்கள் கறைகடந்து பேசஆரம்பிக்கும்போது அவர்களைவிட்டு விலகிவிடுகிறார்கள். உதாரணமாய் காந்தி அவர்களிடம் மதிப்பு வைத்திருந்த வர்களுள் அநேகர் அவர் தென்னாடுகளில் வரம்பு கடந்துபேசிய விதவாவிவாஹம் முதலியவற்றால் வெறுப்படைந்துவிட்டார்கள்' ஆகவே வரம்புகடந்து ஸ்திரீகளின் கூட்டத்தைக்

கிளப்பிப்பலவாறு பேசவிட்டபோதிலும் அதில் ஆஸ்திகர்களது பத்னிகள் ஒருபோதும் கலக்கவே மாட்டார்கள். தவிற இனி அகில இந்தியவர்ணாசிரம மகாநாட்டின் தீர்மானப்படியும் காஞ்சி காமகோடிபீடாதிபதிகளின் திவ்ய ஆக்ஞைப்படியும் வர்ணாசிரம தர்மிகள் மௌனத்தவத்தை விட்டு ஊர்ஊராய்ப்போய் பிரசாரம் செய்து ஸனாதனதர்மத்தின் மகிமையையும் லோகக்ஷேமாபி விருத்தியையும் எடுத்துரைப்பார்களாகையால் இவர்களது பிரசாரம் இனி அவகாசம் பெறுமோ வென்பது ஸந்தேகமாய் முடியுமானதாலும், இதைப்பற்றி கவலையடையாமல் ஜகத்குருவின் கருணையைத்தாங்கி தர்மப்பிரசாரத்திற்கு யாவரும் பாடுபட்டால் வந்திருக்கும் முன்னேற்றங்கள் குன்றி லோகக்ஷேமமுண்டாகும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். சுபம்.

M. N. சுப்பிரமணிய சாஸ்திரிகள்.

சென்னை வைதிக ஹிந்துமஹாஸபை.

ஸ்ரீ ஜகத்குரு காஞ்சி காமகோடி பீடாதிபதி ஸ்ரீ சங்கராசாரியஸ்வாமிகளநுக்ஞைப்படி சென்னையில் பல பேட்டைகளிலும் விவாஹவயதுமசோதாவைக் கண்டித்துக் கூட்டம் கூடி பல கையெழுத்துக்கள் வாங்கி வைசிராயிக்கும் கவர்னருக்கும் அனுப்பினோம். பற்பல மகாபிமான ஸபைத்தலைவர்கள் கையெழுத்து வாங்கி 11-3-28 மாலை 3 மணிக்கு தம்புச்செட்டி வீதி ஸ்ரீ சங்கர மஹாலயத்தில் ஓர் ப்ரும்மாண்டமான ஸபை கூட்டப்பட்டது. ஐநூறு ப்ரதிநிதிகள் வந்திருந்தினர், சித்தூரிலிருந்துவக்கீல்களும் வந்திருந்தார்கள். மஹாமஹோபாத்யாய சேட்லூர் நரஸிம்மாசார் ஸ்வாமிகள் மஹாமஹோபாத்யாய சுவாமிநாதய்யர் N. ஸ்ரீனிவாஸாசாரியார் பி. ஏ. பி. எல். விச்வநாதசாஸ்திரிகள் பி. ஏ. பி. எல், வி. ராமச்சந்திரய்யர் பி. ஏ. எல். டி. துபாஷ் டி. எஸ் ராமஸ்வாமி அய்யர் பெஸ்ட் அண்டு கோ (பிரதிநிதி என்ற முறைமையில் வந்துபார்த்து ஸபை தீர்மானத்தை சட்டஸபையில் நிறைவேற்றும்படி அழைக்கப்பட்ட 4 மெம்பர்களில்) சென்னை சட்டஸபை மெம்பர் கோவிந்தராஜமுதலியார் கே. ஜி. நடேசசாஸ்திரிகள் கடலங்குடி நடேசசாஸ்திரிகள் ராமசேஷய்யர் வைத்யபூஷண துரை

சாமி அய்யங்கார். முதலிய முக்ய சென்னைப் பெரிய மனிதர்கள் வந்திருந்தனர். ஸ்ரீ ஸோமதேவசர்மா அவர்களை வரவேற்றார். தலைவர் தாமதித்ததால் ஸ்ரீ உ-வே. சேட்லூர் ஸ்வாமிகள் தலைமை வஹித்து முன்னுரை கூறினார். அமரகலாவிலாஸினீஸபை மாண வர்களும் ஸ்ரீ வல்லபகணபதி அய்யர் பி. ஏ; (ஆர்யதர்மம் உபபத் திராதிபர் புத்திரர்) அவர்களும் ஸ்தோத்திரம் மனமுருகும்படி பாட ஸ்ரீ விசுவநாத சாஸ்திரிகள் முதல் தீர்மானத்தை ப்ரேரித் தார். திவான்பஹதூர் ஆஸ்திகசிரோமணி டி. ஆர் ராமச்சந்திர அய்யரவர்கள் 4 மணிக்கு வந்து தலைமை ஏற்றார், ஸ்ரீ துரைசாமி அய்யங்கார் ஸாமிநாதய்யர் (மயா) கர்ணம் முத்துசாமி சாஸ்திரி ப்ளீடர் ஜெயராமய்யர் ஸ்ரீ துபாஷ் ராமஸ்வாமி அய்யர் ஸ்ரீ மார்க் கண்டேயசர்மா ஸ்ரீ சேட்லூர் ஸ்வாமிகள் நாகை ஸ்ரீ அருணாசல சாஸ்திரிகள் முதலியவர்கள் ஆமோதித்து வெகு அழகாகப் பேசினர்; தீர்மானம் ஏகமனதாக நிறைவேறியபோது ஐந்தாறு மாணவர்கள் தாங்கள் எதிர்ஓட்டுக் கொடுப்பதாகக்கூற அவர்களை எவருமழைக்காததால் ஓட்டளிக்க அவர்களுக்கு உரிமையில்லை என அக்ராஸனர் கூற அவர் எழுந்து சென்றனர்.

மற்றத்தீர்மானங்கள் வாதத்திற்கிடமில்லாததால் தலைவரிட மிருந்தே தோன்றுவதாகக்கூறி ஸ்ரீ சர்மா படிக்க அவைகளும் நிறைவேறின. பலர் இத்தீர்மானங்களை ஆமோதிக்க ஆவல் கொண்டிருந்தும் அக்ராஸனர் நிறுத்திவிட்டார்; துபாஷ் ராம ஸ்வாமி அய்யர் தலைவருக்கு வந்தனங்கூற எல்லோருக்கும் ப்ரஸா தமளித்தபின் அழகாக ஸபை கலைந்தது.

தீர்மானங்கள்.

(1) 11—3—28 திவான்பஹதூர் ஆஸ்திகசிரோமணி பிரம் மஸ்ரீ T. R. ராமச்சந்திரய்யரவர்கள் அக்ராஸனத்தின்கீழ் கூடிய சென்னை வைதிக ஹிந்துமஹாஸபையானது; சென்னை சட்ட ஸபையில் ஸ்ரீமதி டாக்டர் முத்துலக்ஷ்மி அம்மாளாலும், டில்லி சட்டசபையில் ராவ்ஸாகிப் ஹரவிலாஸ் சாரதாவாலும் கொண்டு வரப்படும். ஹிந்து பால்யவிவாஹவயதுமசோதாவை, சாஸ்திர ஸம்மதமான வைதிகஸம்ஸ்காரத்தையும், ஆசாரத்தையும் அது தடுப்பதாலும், மதாசார வழக்கத்தைத் தடுப்பதாலும் அநாவச்ய மாக மதாபிமானிகளின் ஸ்வாதந்திரியத்தைக் கெடுப்பதாலும் மாக்ஷிமை தங்கிய மஹாராணியார் அளித்த “மதத்தில் தலையிடுவ

यथास्थानं न्यसेत् । "युतो वे"त्यनन्तरसूत्रवाक्याद्युतपदं, तदनन्तरवाक्यात्फलपदञ्चापकृष्य पूर्वविन्यस्ततत्तत्फलपङ्क्तिसमुदायः युतस्सन्, फलं=गुणनफलं भवतीति सूत्रं पूरणीयम् । अत्र—गुण्यान्त्यं, उपान्तिमादीनीत्येताभ्यां गुण्योऽनेकस्थानक इति सूचितम् । अत एवोदाहरणेऽपि गुण्यश्शतस्थानको निर्दिष्टः । तेन— एकस्थानके तस्मिन् मुखपाठेनैव गुणनफलं ज्ञेयमित्यपि सूचितम् । एवं पूर्वमवतारिकायामुक्तस्सर्वोऽप्यर्थस्सूलसूचित इति यथायथं सुबोधः । अत्रोपपत्तिर्बुद्धिविलासिन्यामुक्ता—तथा हि—"गुणस्त्वावर्तितं त्रिषु" इत्यभिधानात् गुणशब्दोऽत्राऽऽवृत्तौ वर्तते । अतो द्विरावृत्तो द्विगुणः, त्रिरावृत्तस्त्रिगुण इत्याद्युच्यते । एवं सति—एकेन गुणित एक एक एव । द्वाभ्यां गुणितो द्वौ । त्रिभिश्च त्रयः । चतुर्भिश्चत्वार इत्यादि । एकेन गुणितौ द्वौ द्वावेव, द्वाभ्यां गुणितौ द्वौ चत्वारः । त्रिभिर्गुणितौ षट् । चतुर्भिश्चाष्टावित्यादि । एवमेकाद्यङ्का एकादिभिर्दशान्तैर्गुणयित्वा सर्वजनैः पठ्यन्ते । एवं सुप्रसिद्धपाठेन प्रतिस्थानं संयोजिते गुणनफलं स्यादित्युपपन्नम् ॥ ॥१३॥

यदि बहुस्थानकेन गुणकेनाऽखण्डेन बहुस्थानको गुण्यो गुणयितुं न शक्यते– तदा गुणकं द्विधा त्रिधा वा यथेच्छं विखण्ड्य गुणयेदित्याह–गुण्यस्त्विवत्यादिभिस्त्रिभिरर्धैः—तत्खण्डनमपि रूपविभागस्थानविभागभेदेन द्विविधम् । तत्र रूपविभागोऽपि द्विधा भवति— योज्ययोजकभावापन्नखण्डात्मना गुण्यगुणकभावापन्नखंडात्मना चेति । ययोः खंडयो येषां वा खंडानां योज्ययोजकभावापन्नानां योगो गुणकसमो भवति—तावत्खंडशो गुणकस्वरूपस्य विभाग एको रूपविभागः । गुण्यगुणकभावापन्नयोर्ययोर्वधसदृशो गुणको भवति— ययोश्चैकतरेण भक्तो गुणकश्शोध्यमानो निश्शेषो भवति– तादृशभाजकलब्धिरूपौ द्वौ खंडावित्यपरो गुणकस्वरूपविभागः । स्थानविभागस्तु यावत्स्थानको गुणको भवति— तत्रैकैकस्थानस्यैकैकखंडतया कल्पितो विभागः । एवं गुणकस्य द्विधा स्वरूपविभागे स्थानविभागे च कृते खंडगुणनप्रकारास्त्रयो भवन्ति । तत्राऽऽद्यप्रकारः पूर्वोक्तगुणनोपपत्तिरूपो— गुण्यस्त्विति—

गुण्यस्त्वधोऽधो गुणखण्डतुल्यस्तैः खण्डकैस्संगुणितो युतो वा ।

सूत्रे तादृशविशेषद्योतनार्थस्तुशब्दः । वा शब्दश्च पूर्वोक्तगणनाऽपेक्षयाऽस्य प्रकारान्तरत्वकथनार्थः । गुण्यः = गुणनीयः, अधोऽधः, गुणखंडतुल्यः— गुणयतीति = गुणः = गुणकः, तस्य खण्डौ खण्डावा - ताभ्यां तैर्वातुल्यः । यावत्खंडो गुणक स्तावत्सु प्रदेशेषु स्थापनीयस्त्व, मेव गुण्यस्य गुणकखण्डतुल्यत्वं । तेन— गुणकस्य यावन्तो खण्डाः, तावत्सु प्रदेशेषु गुण्यः स्थापनीयइत्यर्थः । स च, तैः खण्डकैस्संगुणितस्तत्तत्फलपङ्क्तौ निवेशनीय इत्यर्थसिद्धम् । सच फलपङ्क्तिसमुदायो युतस्सन् गुणनफलं पूर्वप्रकाराऽऽनीतमेव भवतीत्युत्तरवाक्यात्फलपदाऽऽकर्षणेन सूत्रं पूरणीयम् । अनेन च प्रकारेण पूर्वगुणनप्रकारे उपपत्तिरपि सूचिता— तथाहि— रूपं द्वाभ्यां गुण्यमित्युक्ते गुणकभूतयोर्द्वयोर्द्वौ खण्डावेक एकश्चेति । एकेन खण्डेन गुण्येरूपे गुणितं फलमेकं जातम् । अपरखण्डेनैकेन गुणितेऽपि तदेव । एतद्द्वयमपि योजितं द्वयं भवति । इदमेव गुणने फलमित्यनया खण्डगुणनरीत्या गुण्यं तद्रूपमूर्ध्वमधश्चेतिस्थलद्वये विलिख्य योजनीयमित्युक्तं भवति । एवमेव पञ्चविंशतिर्द्वाभ्यां गुणनीयेत्युक्तं चेत्— सा ऊर्ध्वमधश्च विलिख्य योजनीया तदा सा द्वाभ्यां गुणिता भवति । एवं पञ्चव्येकमिता द्वादशभिर्गुणनीयाश्चेत्— अधोऽधो द्वादशसु स्थलेषु विलिख्य योजनीया यदा— तदा अष्टसुस्थलेषु विलिख्य पृथग्योजितेनाष्टगुणितसमेन, पुनश्चतुर्षु स्थलेषु

वा - அல்லது, अधोऽधः - கீழே கீழே, गुणखंडतुल्यः - பெருக்கும் எண்ணின் பங்குகளுக்குச் சமமாக (அவ்வளவு இடத்தில் எழுதப்பட்ட) गुण्यस्तु - பெருக்கவேண்டிய எண், तैः - அந்த, खडकैः - (பெருக்கும் எண்ணின்) கண்டங்களால் = பங்குகளால், संगुणितः - (தனித்தனி) பெருக்கப்பட்டும், युतः - (அந்தந்த ஸ்தானப்படி) கூட்டப்பட்டும், फलं - பெருக்கின தொகையாகும். இது ஓர்வகை கண்டகுணனமாகும்.

पृथग्लिखितयोजितं चतुर्गुणितसमं संयोजितं चेत्— द्वादशसु स्थलेषु योजितसमं द्वादशगुणितं भवति । अत्र पञ्चत्र्येकमितानामष्टसु स्थलेषु विन्यस्य संयोजने— एकस्थानगता पञ्चसंख्या दशस्थानगतात्रिसंख्या, शतस्थानगतैकसंख्या च प्रत्येकमष्टगुणितसमा भवति । चतुर्षुस्थलेषु विन्यस्य योजिता चतुर्गुणितसमा भवति । तयोरुभयोर्योजने द्वादशगुणितमेव भवतीत्युपपन्नमुक्तं गुण्यस्त्वधोऽध इति । एवमेवाखण्डगुणनेऽपि पञ्चत्र्येकमितानां द्वादशसु स्थलेषु विन्यस्य योजने तत्तत्स्थानगता तत्तत्संख्या द्वादशगुणितसमा भवतीत्यखण्डगुणनमप्युपपन्नं निरूपितं भवति ॥

भक्तो गुणश्शुद्ध्यति येन तेन लब्ध्या च गुण्यो गुणितः फलं वा ॥

भक्तइति— वा शब्दो विधान्तर प्रतिपादनार्थः । अथवा— गुणः = गुणकः, येन = अङ्केन, भक्तः = हृतस्सन् , शुद्ध्यति = निरभ्रो भवति । तेन = भाजकभूतेनाङ्केन, गुणितः = हतः, गुण्यः = गुणनीयोऽङ्कः, लब्ध्या = भजने यल्लब्धं फलं— तेन च, गुणितस्सन् , फलं भवति । अत्र चकाराद्गुणित इति पदमावर्त्यते । तेनोक्तार्थसिद्धिः । अत्र गुणक इति गुण्यस्याप्युपलक्षणम् । यतः— गुणकस्य केनाप्यङ्केन निरभ्रभजनाऽसम्भवे गुण्यस्यतत्सम्भवे कदाचिद्गुण्योऽपि गृहीतुं युज्यते । तदा गुण्यो येन भक्तश्शुद्ध्यति— तेन लब्ध्या च गुणको गुणितः फलं भवतीति योजनीयम् । तथासति सूत्रमिदं "गुण्यो हृतश्शुद्ध्यति येन तेन लब्ध्या च निघ्नो गुणकः फलं वा" इति परिणमेत् । उभयथापि फलतौल्यमेव । गुण्यगुणकयोरुभयोरपि केनाप्यङ्केन निरभ्रभजनाऽसंभवेऽयं प्रकारोऽत्र न घटनां प्राप्नोतीति शुद्ध्यतीति पदात्सूचितम् । अत्रोपपत्तिः— भाज्योहि भाजकलब्धिघातसमः । एवं— योराशिर्गुण्यगुणकभावापन्नान्यराशिद्वयमद्ध्ये एकतरेणाऽऽदौ संगुण्यान्यतरेण पश्चाद्गुण्यते— सः, तयोर्घातगुणितसमएवभवति । अतोऽत्र गुणके गुण्ये वा भाज्यभूते केनचिद्भक्ते यल्लभ्यते— तेन भाजकेन यथाक्रमं गुण्यो गुणको वा प्रथमं गुणितः, पश्चात्तया च लब्ध्या गुण्यते यदि—तदा तादृशभाजकलब्धिघातगुणितसम एव भवतीत्युपपन्नमिदं भक्तो गुण इति ॥ ॥१४॥

द्विधा भवेद्रूपविभाग एवं स्थानैः पृथग्वा गुणितस्समेतः ।

अथ रूपविभागखंडगुणनप्रकारद्वयमुपसंहृत्य तृतीयं स्थानविभागखंडगुणनप्रकारमाह— द्विधेति । रूपस्य=गुणकस्वरूपस्य, विभागः खंडगुणनोपयोगी । एवं=उक्तविधया, द्विधा=द्विप्रकारो भवेत् । वा=अथ वा, पूर्ववाक्याद्गुण्यपदमनुवर्तते । स गुण्यः, स्थानैः=यावन्ति गुणकस्य स्थानानि तावद्भिः, तत्स्थानगतसंख्याभिरिति यावत् । पृथग्गुणितः— गुण्यस्यैकैकस्थानस्था अङ्का अन्त्यत आदितो वा यथा गुणिता भवेयुः— तथा गुणित इत्यर्थः । यथास्थानं समेतः फलं भवति । अयमेव प्रकार आधुनिकैरवलम्बितः । अत्रोपपत्तिराद्यखंडगुणनोक्तरीत्या सुगमा ॥

ननु— किमिदमिष्टोनयुक्तेनेति?— यद्यखंडगुणनं— तन्नोपपद्यते । गुणकस्वरूपस्यान्यथाकरणात् । अविकृतेन गुणकेन गुणन ह्यखंडगुणनम् । यदि खंडगुणनं—तदा पूर्वोक्तेषु तद्भेदेषु त्रिष्वन्तर्भावे पुनरुक्तम् । अनन्तर्भूत इति न युज्यते वक्तुम्— गुणकस्वरूपस्यान्यथाकृतत्वेन तदन्तर्भावस्यैव सिद्धेः । अन्यथा कृतेन तेन गुणनं हि खंडगुणनम् । अतः प्रकारान्तरमिदं पुनरुक्तमिवेतिचेत्— उच्यते— आद्यखंडगुणनप्रकार एवायम् । न च पुनरुक्ततादोषः । तथा हि— अङ्का यथा धनात्मका भवन्ति— तथा ऋणात्मका अपीति द्विप्रकाराः प्रसिद्धा बीजगणिते । प्रथमखंडगुणन-

---

वा - அல்லது, **गुण:** - பெருக்கும் எண், **येन** - எந்த எண்ணால், **भक्त:** - வகுக்கப்பட்டு, **शुद्ध्यति** - மிச்சமில்லாமல் கழிபடுகின்றதோ, **तेन** - அந்த வகுத்த எண்ணாலும், **लब्ध्याच** - வகுத்ததில் கிடைத்த ஈவுனாலும், **गुण्य:** - பெருக்கவேண்டிய எண், **गुणित:** - பெருக்கப்பட்டு, **फलं** - பெருக்கின தொகையாகும். (14)

एवं - இந்தப்பிரகாரம், **रूपविभाग:** - (குணக)ஸ்வரூபத்தின் விபாகமானது, **द्विधा** - இரண்டுப்பிரகாரமாக, **भवेत्** - ஆகும். **वा** - அல்லது, **स्थानै:** - (அந்தந்த) ஸ்தானங்களால், **पृथक्** - தனித்தனியே, (பெருக்கவேண்டிய எண்) **गुणित:** - பெருக்கப்பட்டும், **समेत:** - கூட்டப்பட்டும் (பெருக்கின தொகையாகும்).